

'பாட்டி சொன்ன கதகைகள்' எனப் பது இங்கு நாம் நயங்காணவிரூக்கின்ற நபலின் பெயர். ல.மூரூகப்பதி இதனைப் படதை திருக்கின்றார். இதிலே இருப்பவை உருவகக் கதகைகள். பன்னிரண்டு கதகைகள் இங்கே இருக்கின்றன. இந்த நபலுக்கு பெயர் வந்த காரணம், இதனை உருவாகக் குவதற்குக் காரணமாக இருந்த உந்துசக்தி என்பனவற்றை நபலாசிரியர் தம்முடைய முன்னுரையிலே விரிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார். "இரவிலே உறங்கும் வளையில் நான்கண்ணயரும் வரையில் என்னருகே பட்டுத் திருந்து - எனது தலமையிரை கோதிவிட்டவாறு பாட்டி சொன்ன கதகைகள் இவை. இக்கதகைகள் பின்பு கனவிலும் வந்திருக்கின்றன. மனதிலும் பதிந்துகொண்டன. அந்தப் பதிவு இங்கு பகிரப்படுகிறது." என்கிறார்.

ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம்

ஆசிரியர் தனது பாட்டியினது இடக்கண் பொருந்திய வாழ்க்கையையும் அவளது துணிவையும் பரிவையும் இங்கே எடுத்துச் சொல்கிறார். "யார் உதவியையும் எதிர்பாராமல் தனது உழைப்பையும் ஆதம்பலத்தையுமே நம்பி வாழ்ந்த எங்கள் பாட்டி எமக்கெல்லாம் முன்னுதாரணம்தான்" என்கிறார். ஆசிரியர் எழுதியிருக்கும் இந்த முகவூரை இவருக்கும் இந்தப் பாட்டிக் கும் இடையேயிருந்த பாசப்பிண்பை நன்கு உணர்த்தி நிற்கிறது. இந்தப் பாசத்தின் வளிப்பாடு இந்த நபலின் பெயரிலும் கதகைகளிலும் துலங்குவதற்குக் காரணமாகும்.

"பாட்டி சொன்ன கதகைகளை எனது பாஷையில் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்தக் கதகைகளின் சிருஷ்டிகர்த்தாயார் என்று எனக்கும் தெரியாது. எனது பாட்டிக் கும் தெரியாது."- என்று கூறும் ஆசிரியர் அந்தக் கதகைகளை 'உருவகம்' என்னும் இலக்கிய வடிவத்திலே சிறப்பித்து முயன்றிருக்கிறார்.

இவ்விபரங்கள் எல்லாம் இந்த நபலைப்பற்றிய அறிமுகம். இவை இந்த நபலை நாம் நயப்பதற்குத் துணைநிற்கும். மலேமும், இங்குள்ள கதகைகள் பாட்டி சொன்ன பாங்கிலிருந்து எவ்வளவு துரம் விலகிநிற்கின்றன, இந்த உருவகம் என்னும் வடிவம் இந்தக் கதகைகளின் நளினத்தையும் ஆதமாவையும் காண்பதற்கு நமக்கு உதவுகின்றதா? இந்தப் புதிய வடிவத்தில் இது சிறுவர் இலக்கியம் எனக்கொள்ளத்தக்கதா...? என்னும் நமது தடேலுக்கும் மலே

Written by - தகவல் வ. இராசையா -

Thursday, 16 January 2014 23:26 - Last Updated Friday, 17 January 2014 06:13

தரப்பட்ட விபரங்கள் ஆதாரமாயிருக்கும் என நம்புகின்றனே. வீட்டுத்தலைவர், தமது வீட்டுக்கு நண்பரோடு அமர்ந்து மதிய உணவு சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தார். விருந்துக்கு வந்த நண்பர், “இந்தச் சோறு நல்லாயிருக்கிறது” என்கிறார்.

“இது எங்கள் வயல் நல” என்கிறார் வீட்டுக்காரர். பச்சை முடிந்துவிட்டது.

அவர், “சோறு” பற்றிச் சொல்ல இவர், “எங்கள் நல” என்கிறார். விடலை சரிதான். ஆனால், அந்த நல அப்படியே இந்தச் சோறு ஆனதா? அந்த நலலை அவித்து, காயவதை, குத்திப்படுத்தி, சமத்தை.... அதன் பின் வந்ததுதான் இந்தச் சோறு. இந்த விபரம் எல்லாம் “எங்கள் வயல் நல” என்ற பதிலுக்குள்ளே இருக்கின்றன.

மூர்குடிபதி இந்த நிலுக்குச் சட்டிய பெயரும் இப்படியானதுதான். யாரோ எவரோ, எங்கோ, எந்தக் காலத்திலோ ஆக்கிய கதைகள் சுவைவழிவந்து, பல தலைமுறைகள் கடந்து, இப்போது ‘உருவகக்கதைகள்’ ஆகியிருக்கின்றன. இந்த நிலினது பெரின பொருட்செறிவும் நுட்பமும் இவதான்.

ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம்

உருவகக்கதை என்பது சிறுகதை இலக்கியத்தினது ஒரு கிளை. இதற்குச் சில தனித்துவங்கள் உண்டு. இங்கேயும் பாத்திரங்கள் பெரும்பாலும் பதிமங்கள். அத்துடன் பசோத பொருட்கள். அதனுட்குருத்தொன்று ஊடாநில போலப்போகும். கதை திடீரென்று நின்றாவிடும். அந்நிலையில் வாசகர் பெரும்பாலும் மின்வெட்டில் அதிரவாற்றதுபோல ஒருகணம் திகைப்பார். படபாளியினது சாதாரியமான சித்திரிப்பும் வாசகனது வாசிப்பு கர்மயையும் இணைந்துகொண்டால் இந்தத்திகைப்பு நீங்கி வளிச்சம் பிறக்கும். இப்படி நிகழாவிட்டால் அந்த உருவகக்கதையை தக்கி எறிந்துவிட்டுப்போகத்தான் மனம் தடுண்டும்.

உருவகக்கதை என்பது ஒரு நிழலாட்டம் போன்றது. நாடக அரங்கில் முன்னணியிலே ஒரு வளைதிரையைக் கட்டி, மடையின் பின்சுவரிலிருந்து சபையை நோக்கி பிரகாசமான வளிச்சம் பாய்ச்சி, அந்த வளிச்சத்துக்கும் திரைக்குமிடையே

Written by - தகவம் வ. இராசய்யா -

Thursday, 16 January 2014 23:26 - Last Updated Friday, 17 January 2014 06:13

நடிகர்கள் நின்றும் தமது அங்க அசைவுகளால் நடித்துக்காட்டினால் முன் திரையிலே அந்த நடிப்பு நிழலாட்டமாகத்தோன்றும். அதிலே நடிப்பைப் பார்க்கலாம். நடிகர்களைப் பார்க்க முடியாது. உருவக்கதைகளிலும் கருத்துக்கள் வெளிப்படும். அவை சூட்டும் உட்பொருளை நாமே உய்த்துணராதல் வேண்டும். 'உருவக்கதைக்கு உரிய இந்த இறுக்கம் இந்த நூலில் உள்ள கதைகளுக்கும் இருக்கும். இவற்றைச் சிறுவர்கள் புரிந்துகொள்ள முடியுமா?' என்னும் எண்ணத்துடனேயே நான் இந்த நூலைப் பதிகத்தொடங்கினேன். ஆனால், ஆசிரியர் எனது எண்ணத்தைத் தகர்த்துவிட்டார். இதிலுள்ள உருவக்கதைகள் தளர்வுள்ளனவாக சிறுவர் படித்து புரியத்தக்கனவாக இருக்கின்றன.

0000000000 000000 0000000000

இந்த நூலிலே விலங்குகளும் பறவகைகளும் தான் கதாபாத்திரங்கள். அவற்றிலே ஒன்றிரண்டு இடங்களில் மனிதர்களும் வருகிறார்கள். பாவம் மனிதன். அவனுக்கு இங்கே இரண்டாவது இடம்தான். ஆசிரியர் இந்த 'அந்தி' யைச் செய்வதற்குக் காரணம், பிற உயிர்களிடத்தில் அவருக்குள்ளே பரிவு என்பது முகவரையிலேயே காட்டப்பட்டிருக்கிறது. மலேமும், உருவக்கதைகளிலே விலங்குகளையும் தாவரங்களையும் கதாபாத்திரங்களாகக் குவதில் படபாடிக் கு பல சௌகரியங்கள் உண்டு என்பதை நாம் அறிவோம்.

இந்நூலில் இடம்பெறும் கதைகள் நீளத்தில் குறுகியவை. கட்டுதலாக 4-5 பக்கங்கள். உருவக்கதைகள் நீண்டால் வாசகனுடைய பொறுமையைச் சோதிக்கும். இந்தச் சட்டசூழல் நூலாசிரியருக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. இவருடைய கதைகள் ஓவ்வொன்றினதும் பாத்திரங்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகம் அல்ல. மீண்டும், நான்கு அல்லது ஐந்து பாத்திரங்கள் தான். ஐந்து கதைகளிலே பாத்திரங்கள் இவ்விரண்டுதான்.

ஆசிரியர் கதைகளுக்கு அருமையான பெயர்கள் சூட்டியிருக்கிறார். கடுகு போலச் சின்னப்பெயர்கள். ஆனால் அவற்றின் காரம் பெரிதாக இருக்கிறது. அந்தப்பெயர்களில் சில: விதி, மீளா, குணம், தனித்துவம், பலம், அடக்கம், ஞானம், சமர்ப்பணம், உழைப்பு, தகுதி, கறை, மனிதர்கள். யாவும் பண்புப்பெயர்கள். உருவக்கதைகளின் பெயர்கள் இப்படி இருப்பதுவே சிறப்பு.

000000

Written by - தகவல் வ. இராசய்யா -

Thursday, 16 January 2014 23:26 - Last Updated Friday, 17 January 2014 06:13

தத்துவத்தை விளக்கி, “வரேல்தங்கியிருப்பது மரம். அத்திவாரத்தில் தங்கியிருப்பது கட்டிடம்.” என்று சமாதானம் சொல்கிறது. இந்த இடத்திலே அரசமரத்தடிப் பிள்ளையார், “அரசமரமே, நீ வறும் மரம் அல்ல, ஞானம் நிரம்பிய மரம்.” என்கிறார். இந்த மூத்தாய்ப்பு வாசகர்களாகிய நமக்கு ஒரு சிந்தனைப்பொறியை வீசிவிட்டுப்போகிறது.

இக்கதையின் கரு, அதன் சத்தான வளர்ச்சி, விருவிருப்பான உரையடை, அரசமரம், அது சொன்ன தத்துவம் ... இவையெல்லாம் சேர்ந்து ஒரு சிறந்த இலக்கிய விருந்தை உண்டாக்க மனநிறைவைத் தருகிறது. ஆசிரியரது கதைகளிலே வரும் உரையாடல்கள் சகஜமானவையாக எளிமையாக இருக்கின்றன. நாங்கள் படிப்பது கதை அல்ல. ஓர் உண்மை நிகழ்வு- என்னும் எண்ணத்தையே தருகின்றன. நாங்களும் அந்தக் கதைப்பாதை திரங்கிவிடாமல் சேர்ந்துகொள்கின்றோம். கதைப்புவனவிலே இது படபடப்பாளிக் குவெற்றி. இந்தச் சித்திரிப்பு சில இடங்களில் நமது வாசிப்பதைத் தடுத்து நிறுத்தி, வாசித்த அந்தப் பகுதியை மீண்டும் வாசித்து நயக்குமாறு துண்டுகிறது. அப்படிப்படிப்பது மனதுக்கு ஒரு சுகமான இலக்கிய அனுபவமாகிறது.

ஊராட்சித்துறை ஊராட்சித்துறை

இந்தக் கதைகளின் தொடக்கங்களில் நயக்கத்தக்க சிறப்பு இருக்கிறது. அவை ஒரே வீச்சில் நம்மை கதைகளிலே ஈர்த்துக்கொள்கின்றன. ‘பாட்டி சொன்ன கதைகள்’ என்னும் நூற்ற பெயர், மற்றும் இதிலுள்ள கதைகள் யாவும், “ ஓர் ஊரிலே ஒரு ராசா இருந்தார் ” என்னும் புத்தியில்தான் இருக்கும் - என்னும் எண்ணத்தை நமக்குத் தந்தாலும், உண்மை அப்படி இல்லை. இங்கே ஒரு நலமான பாட்டியை - உருவக்கதை சொல்லும் பாட்டியை மூர்க்கப்பதி நமக்குக் காட்டுகிறார்.

கதைகளின் முடிபுகளிலும் இந்தத் ‘தீர்கள்’ வருகின்றன. அவை அப்படித்தான் வரவேண்டும். தனித்துவம், உழைப்பு முதலான கதைகளில் இந்தச் சித்திரிப்பு லாவண்யம் நன்கு வெளிப்பட்டது நிகிறது. இங்குள்ள கதைகளில் வரும் மனநாவது பாதை தான் கதையை முடித்துவகைக்கின்றது. இந்த முடிபுகளிலே கதையின் தத்துவம் மூதிர்ச்சிபெறக்காண்கிறோம். இந்த இடங்கள் கதைகளுக்கு முடிபு ஆக இருப்பினும் வாசகனது சிந்தனைக்கு அது ஆரம்பமாகின்றது. இது உருவகம் என்னும் சிறுகதை விவரத்துக்கு உரிய அடையா. அதை திறம்பட நிறைவேற்றியிருக்கிறார் ஆசிரியர். மூர்க்கப்பதி, சின்னச்சின்ன விடயங்களிலே சாதாரண நிகழ்வுகளிலே ஓவ்வோர் உண்மையைக் காட்டுகிறார். ஒரு தத்துவத்தை முன்வைக்கிறார். இவ்வாறு சின்ன விடயங்களில்தான் அவர் தத்துவங்களைக் காட்டல் வேண்டும். ஏனெனில், அவர்

